

NOTAT

Miljø- og
Fødevareministeriet
Miljøstyrelsen

Pesticider og Biocider
Den 13. oktober 2017

Høringsnotat udarbejdet på baggrund af offentlig høring af udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om vandforsyning m.v.

Lovforslaget blev sendt i offentlig høring den 5. juli 2017 med frist til at afgive hørings svar til og med den 21. august 2017. Høringen blev samtidig lagt på Høringsportalen.

Miljøstyrelsen (MST) har modtaget i alt 23 hørings svar, hvoraf 10 hørings parter (Erhvervsministeriet, DONG, Geodatastyrelsen, Kulturministeriet, Dansk Bilbrancheråd, Styrelsen for Forskning og Uddannelse, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Aalborg Universitet, Dansk Byggeri og Danske Revisorer) oplyser, at de ikke har indholdsmæssige bemærkninger til lovforslaget.

I det følgende er refereret fra de 13 hørings parter (Dansk Gartneri, Holbæk Kommune, Ikast-Brande Kommune, Aalborg Kommune, Landbrugsstyrelsen, Danske Regioner, Danske Vandværker, KL, Bæredygtigt Landbrug, HOFOR, Dansk Planteværn, Landbrug & Fødevarer og DANVA), der har haft indholdsmæssige kommentarer til forslaget, og der er i den forbindelse anført MST's bemærkninger til hørings svaret:

Landbrug & Fødevarer (L&F) bemærker, at L&F finder det afgørende for en ensartet regel anvendelse, at BNBO omkring almene vandværker fastlægges efter klare og objektive retningslinjer. Det foreslås, at der etableres et mere entydigt fagligt grundlag så udpegningernes geografiske placering er konsistent på tværs af beregninger og kommunale grænser. Der foreslås en bestemmelse, hvorefter en eventuel tidligere kommunal eller statslig afgrænsning skal korrigeres, såfremt den afviger fra efterfølgende statslig udpegning. Det samme BNBO kan efter L&F's opfattelse ikke meningsfyldt afgrænses forskelligt. Der efterspørges desuden en tilpas lang høringsfrist ift. kommentering på de statslige udpegninger (for mulige og utilsigtede fravigelser af vejledninger). L&F finder, at såfremt der måtte være beskyttelseshensyn, som ligger ud over BNBO-beregningen, så skal dette varetages af kommunernes indsatsplanlægning, hvor alle forureningstrusler håndteres samlet. Der bør i BNBO-afgrænsningen ikke kunne ske yderligere grundvandsbeskyttelse, end beregningerne lægger op til.

L&F anerkender, at der bliver en mulighed for dispensation, hvor det har særlig store omkostninger for landmand eller vandforsyning. L&F mener, at der som udgangspunkt bør være mulighed for at opnå dispensation, medmindre der er meget store beskyttelsesinteresser i spil. Det ønskes medtaget i beskrivelsen af mulighederne for at dispensere, at der kan lægges vægt på et godt beredskab hos landmanden, kontrol af vaskepladsen fra myndigheden, og eventuelle krav til at sikre færdselsforhold og indretning og eventuel overdækning af vaskepladsen i særlige tilfælde. Dette vil ifølge L&F være væsentligt for at kunne reducere omkostningerne for erhverv og vandforsyninger, uden at det går ud over grundvandsbeskyttelsen.

Det er L&F's vurdering, at gode velindrettede vaskepladser, hvor plantebeskyttelsesmidlerne håndteres i henhold til god praksis, er meget sikre og derfor skal kunne dispenseres for.

§ 21 c, stk. 5, finder L&F er formuleret unødigt komplekst, og L&F forslår en del af teksten ændret til "angående pesticider".

Ad afsnit 1.1 i lovbemærkningerne) Her har L&F en bemærkning ift. kommentaren om, at lovforslaget ikke har et ekspropriativt sigte. Dette mener L&F må være under forudsætning af, at godtgørelsesordningen gennemføres, jf. statsstøttereglerne. Hvis denne ikke gennemføres, vil der efter L&F's opfattelse være tale om ekspropriation, hvorefter der skal ydes fuld erstatning.

Ad afsnit 1.2.2) hvor der er afsnit om justeringer af BNBO, hvis der for det pågældende område gør sig særlige vilkår gældende. Denne tekst giver ifølge L&F anledning til tvivl om, hvorvidt der ud fra sådanne vurderinger kan fastlægges et større BNBO end det, der følger efter de foreliggende vejledninger. Der foreslås en præciserende tilføjelse om, at de BNBO, som staten skal udpege, skal fastlægges i overensstemmelse med vejledningerne.

L&F mener, at det skal være udgangspunktet for en godtgørelsesordning, at der ydes fuldstændig erstatning for det tab, som de indførte restriktioner medfører ift. vaskepladser (da ekspropriation). Erstatningen vil udover vaskepladsens værdi også kunne omfatte ekstra udgifter til at finde en anden placering for en erstatningsvaskeplads, og eventuelle økonomiske tab ved en eventuel uhensigtsmæssig beliggenhed af denne, eksempelvis som følge af forringet logistik. Forslaget bør efter L&F's opfattelse suppleres med en bestemmelse om, at Miljøstyrelsens fastlæggelse af godtgørelsens størrelse kan kræves indbragt for taksationsmyndighederne, jf. lignende ordninger i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1 eller § 26 a, stk. 1.

Afgørelser om dispensation kan ifølge lovforslaget ikke påklages. L&F ønsker, at der skal være klagemulighed for denne type afgørelser til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Om løbende udpegninger af BNBO. L&F forudsætter, at en udpegning altid forudsætter ændring af den relevante bekendtgørelse.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

MST er enig i, at der skal anvendes klare og objektive retningslinjer for den statslige udpegning af BNBO. Det er også det, der vil ske i henhold til det planlagte forløb, der efter MST's opfattelse vil sikre konsistente beregninger. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at Miljøstyrelsen vil foretage en kvalitetssikring af kommunernes arbejde med at afgrænse BNBO ud fra retningslinjerne i Miljøstyrelsens vejledning nr. 2 fra 2007 om Boringsnære beskyttelsesområder - BNBO samt efterfølgende præciseringer (Vejledende notat om boringsnære beskyttelsesområder – BNBO af 12. december 2011, og præciseret vejledning om beregning af størrelse på boringsnære beskyttelsesområder, BNBO, af 2. juli 2013). Der foretages ikke en systematisk genberegning af BNBO, med mindre en tidligere afgrænsning af BNBO ikke vurderes at være i overensstemmelse med beregningsprincipperne i ovennævnte retningslinjer. De foreløbige resultater af kvalitetssikringen viser, at det kun er ganske få af de kommunalt beregnede BNBO, der er i modstrid med retningslinjerne. Der foretages dog ny beregning og udpegning af BNBO, såfremt der sker væsentlig ændring i indvindingstilladelsen.

MST kan oplyse, at bekendtgørelsen med de nye regler om statsligt udpegede BNBO vil komme i offentlig høring med en høringsfrist på 8 uger. Det er kommunen, som afgør, under hensyntagen til

almindelig forvaltningsmæssige principper som fx proportionalitetsprincippet, hvilke eventuelle tiltag for sikring mod forurening af grundvandet, der skal løftes i en indsatsplan, og hvilke eventuelle tiltag, der skal løftes via anvendelse af miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1. Eksempelvis kan brugen af § 24, stk. 1 være hensigtsmæssig, hvis der er behov for en hurtig indsats, da påbud kan gennemføres uden forudgående høring. Historisk har BNBO været anvendt som geografisk afgrænsning for anvendelse af § 24, stk. 1, men § 24, stk. 1 kan også benyttes uafhængigt af BNBO.

Ift. dispensationsbestemmelsen vil MST præcisere i lovbemærkningerne, hvornår bestemmelsen kan finde anvendelse. Det bemærkes dog, at der skal vægtigere grunde til at give en dispensation, end at landmanden har et godt beredskab m.v., som anført af L&F. Formålet med at minimere en miljømæssig risiko, vil således blive tillagt væsentlig betydning.

Det tekstnære rettelsesforslag vedrørende lovforslagets § 1, stk. 1 kan MST ikke efterkomme af lovtekniske grunde. Angående bemærkningerne om forholdet mellem ekspropriation og godtgørelse, så er L&F's udlægning ikke korrekt. Som det fremgår af lovbemærkningerne, vil BNBO-forbuddet kun i helt særlige tilfælde falde ind under grundlovens § 73 om ekspropriation. Og i disse tilfælde vil konsekvensen heraf være, at der bliver givet en dispensation. Den foreslåede godtgørelsesordning har således ikke nogen umiddelbar sammenhæng med grundlovens bestemmelse om ekspropriation, idet det er MST's vurdering, at det foreslåede forbud i almindelighed ikke vil rejse spørgsmål om ekspropriation.

Vedrørende den nærmere fastlæggelse af godtgørelsesordningen er princippet for udregningen, at der godtgøres for vaskepladsens anlægsværdi, der fratrækkes afskrivninger. Dette, vurderer MST, er en hensigtsmæssig og saglig godtgørelsesmodel. For så vidt angår overvejelser om tilvejebringelse af en mulighed for at indbringe MST's afgørelse om størrelsen af en godtgørelse for taksationsmyndighederne, så finder MST ikke grundlag for dette. Taksationsmyndighederne har ikke særlige forudsætninger for at kunne efterprøve MST's afgørelse.

MST skal bemærke, at afgørelser om dispensation ikke vil kunne påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Der er efter MST's klare vurdering ikke grundlag for at iværksætte en særlig klageadgang her.

MST skal endelig bekræfte, at udpegninger af BNBO løbende vil blive bekendtgjort ved udstedelse af bekendtgørelser.

DANVA påpeger, at der ved beregning af BNBO bør anvendes mere realistiske værdier ved kalkmagasiner. Det er foreningens holdning, at de anvendte værdier skal baseres på konkret viden og at der skal ske genberegning af allerede statslige udpegede beskyttelsesområder på kalk. DANVA finder det urimeligt, at omkostningerne skal betales af vandselskaberne, og peger i stedet på finansiering fra erhvervet via landdistriktsstøttemidlerne eller sprøjtemiddelafgiften. DANVA er endelig uforstående overfor, at der vil kunne dispenseres af økonomiske årsager, og mener samtidig at den nødvendige sikring af drikkevandet forudsætter, at BNBO friholdes for al anvendelse af pesticider.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

MST har valgt et ensartet niveau for effektiv porøsitet for kalk på 20 %, hvilket falder inden for anbefalingerne i BNBO-vejledningen. Der vil ikke blive foretaget systematisk genberegning.

Det fremgår af den politiske aftale om Pesticidstrategi 2017-2021, at der ydes godtgørelse for allerede etablerede vaskepladser finansieret over vandprisen. Der foreligger således en politisk beslutning om, at omkostningerne skal betales af vandselskaberne. Dispensationsbestemmelsen er som udgangspunkt

forbeholdt ejere af vaskepladser, der ville blive atypisk hårdt ramt af forbuddet, men lovforslaget affattes også således, at omkostningerne for aftagerne hos de vandforsyninger, der kan blive berørt af en ansøgning om godtgørelse, skal være på et rimeligt niveau. At indlægge en sådan proportionalitetsbetragtning ved fastsættelsen af reguleringen er helt almindeligt. At friholde BNBO for al anvendelse af pesticider har ikke været målet i den politiske aftale om pesticidstrategien.

Aalborg Kommune (AaK) anfører, at fremfor at en beskyttelse af BNBO mod pesticider, også betyder en beskyttelse af drikkevandet, vil man med forslaget blot sikre, at en eventuel nedsivning af pesticider har været minimum 1-2 år undervejs, inden det bliver opdaget i borerne. AaK stiller spørgsmålstegn ved, hvilken øget beskyttelse udpegningen af BNBO giver i forhold til gældende 25 meters beskyttelseszone omkring almene vandværkers borer, og reglen om, at vaskepladser skal etableres mindst 50 meter fra indvindingsboringer, samt at påfyldning og vask af pesticidsprøjter ikke må ske inden for 300 meter fra drikkevandsboringer.

Det er Aalborg Kommunes opfattelse, at man iværksætter et stort administrativt arbejde, som giver minimal yderligere beskyttelse af drikkevandet mod pesticider.

Aalborg Kommune kommenterer den i lovforslaget anvendte terminologi, hvor et vandværk med en årlig indvinding på 100.000 m³ beskrives som et mindre vandværk. I Aalborg Kommune er et vandværk med denne indvindingsmængde et mellemstort vandværk.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

MST er enig i, at forbuddet mod vaskepladser samt vask og påfyldning af sprøjter inden for BNBO ikke alene i sig selv nødvendigvis overalt vil være tilstrækkeligt til at beskytte vandværket mod pesticider. Det er imidlertid ét vigtigt tiltag blandt flere, hvis anvendelse og rækkevidde skal ses i sammenhæng med de øvrige eksisterende regler om beskyttelseszoner og afstandskrav, der ligeledes beskytter drikkevandsboringerne mod pesticider. Det foreslåede BNBO-forbud vil imidlertid sikre en øget beskyttelse, særligt af store BNBO: Hvis BNBO strækker sig længere ud end 50 meter fra indvindingsstedet, vil det område, hvorpå der ikke må foretages påfyldning og vask på vaskepladser, udvides, og hvis BNBO strækker sig ud over 300 meter fra indvindingsstedet, vil arealet, hvorpå der kan foretages vask og påfyldning i marken, også udvides.

Det er MST's opfattelse, at det er forskelligt, hvilken terminologi der anvendes i de enkelte kommuner, når størrelsen på et vandværk rubriceres.

Dansk Planteværn (DP) finder ikke BNBO-forslaget hensigtsmæssigt. Såfremt en vaskeplads er indrettet efter reglerne i vaskepladsbekendtgørelsen, forekommer det DP at være en mere miljørigtig og sikker løsning også i et BNBO-område, end alternativet med påfyldning, vask m.v. i marken, som kan blive det valg, landmanden i givet fald må tage.

DP mener, at forslagens dispensationsbestemmelse bør bringes i anvendelse mere generelt, end hvad følger af forslaget, ud fra en konkret vurdering af, hvad der er den mest sikre løsning på fremtidige vaske- og fyldemuligheder på ejendommen. Der henvises i den forbindelse til vaskepladser, som er oprettet indendørs og som derfor, uanset om de findes i et BNBO, vil være en mere sikker løsning end fyldning og vask i marken eller flytning til en åbent beliggende vaske/fyldeplads andetsteds på ejendommen. Et godt beredskab til håndtering af uheld og gode tilkørselsforhold med øget sikkerhed, bør efter DP's opfattelse ligeledes være parametre, som skal tages i betragtning ved en beslutning om dispensationer.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, kan der nær en vandindvindingsboring være særlige forhold, som BNBO forbuddet skal sikre mod. Dette kan f.eks. ske ved uheld eller spild ved opblanding eller påfyldning af pesticider, og ligeså kan en uopdaget defekt vaskeplads medføre forurening med pesticider.

Dispensationsbestemmelsen vil, som det fremgår af lovbemærkningerne, blive brugt til at fravige fra forbuddet, hvis konsekvenserne heraf ville blive atypisk hårde for ejeren af vaskepladsen. Det er ikke i øvrigt fundet relevant at indføre en mere generel dispensationsbestemmelse. Dispensationsmulighederne vil blive præciseret i lovbemærkningerne.

HOFOR billiger forbuddet mod at etablere vaskepladser mv., men HOFOR finder samtidig at dette bør udvides med et forbud mod udbringning af pesticider.

HOFOR påpeger en uhensigtsmæssighed i aftalen om et BNBO-forbud i pesticidstrategien. HOFOR anfører, at de statslige BNBO i radius er blevet langt mindre end det eksisterende krav på 300 meter til indvindingsboringer for vask og påfyldning af sprøjte i marken i vaskepladsbekendtgørelsen, og anbefaler en fastholdelse af dette afstandskrav med henblik på ikke at forringe beskyttelsen. HOFOR påpeger, at der ved de hidtidige statslige udpegninger er set BNBO afstande for indvindingsboringer med en betydelig indvinding helt ned til 50 meter, hvilket HOFOR vurderer som meget lidt, når det drejer sig om en stor indvinding. HOFOR anbefaler derfor, at der anvendes en lavere værdi for den effektive porøsitet for kalkmagasiner.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

Det indgår ikke som en del af den politiske aftale om BNBO-forbuddet, at dette skal udvides til også at omfatte et forbud mod udbringning af pesticider.

MST har valgt et ensartet niveau for effektiv porøsitet for kalk på 20 %, hvilket falder inden for anbefalingerne i BNBO-vejledningen.

Det indgår ikke i den politiske aftale, at afstandskravet på 300 meter i vaskepladsbekendtgørelsen ændres. De foreslåede ændrede regler for pesticider inden for BNBO er således et supplement til de gældende regler.

Bæredygtigt Landbrug (BL) finder formålet med lovforslaget prisværdigt, men BL gør opmærksom på, at dette på grund af de mange indvindingsboringer vil medføre begrænsninger og ulemper for hovedparten af fuldtidsbedrifterne i Danmark. BL er af den opfattelse, at hovedparten af vaskepladserne ikke udgør nogen risiko. BL vurderer, at der i alt er mere end 100 bedrifter med en vaskeplads indenfor BNBO, og at en fjernelse af en eksisterende vaskeplads med opsamlingsbeholder, samt etablering af en ny udenfor området, typisk kan beløbe sig til 0,25 mio. kr. pr. styk (eller mere), hvilket medfører, at en engangskompensation i alt kan udgøre i størrelsesordenen 25 mio. kr. BL henstiller til, at det kortlægges, hvor mange vaskepladser det konkret drejer sig om, inden der kan skabes et overblik over de økonomiske konsekvenser og et vurderingsgrundlag for proportionaliteten i lovændringen. Der bør være et klart overblik over, hvor mange der bliver berørt af rådighedsindskrænkningen, inden denne gennemføres.

BL mener, at vaskepladser er en fornuftig måde at håndtere pesticider på, og at de bør kunne bevares, evt. efter et tilsyn, hvis vaskepladsen kan godkendes ud fra en konkret vurdering.

Om den statslige udpegning af BNBO bemærker BL, at dette umiddelbart virker fornuftigt med henblik på at opnå en mere ensartet udpegning og regulering af området. BL hæfter sig dog ved, at lovlige og korrekte anvendelse af pesticider ikke udgør en fare for grundvandet, og at det vurderes for vidtgående at udpege områder, hvor der skal ske rådighedsbegrænsninger, når der ikke er påvist et konkret problem.

Endelig har BL kommentarer til anvendelsen af § 24 i miljøbeskyttelsesloven, som vurderes ikke at kunne anvendes til udpegning af BNBO. Der er i den forbindelse fremsendt et af BL udarbejdet notat, hvor grundlaget for reglerne i MBL § 24 og § 26 a gennemgås.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

MST skønner på baggrund af det foreliggende datagrundlag, at der er i størrelsesordenen 30-100 vaskepladser placeret i BNBO. Disse vaskepladser kan rumme en risiko for punktkildeforureninger. Det er muligt, at en fjernelse af en eksisterende vaskeplads ville kunne beløbe sig til en udgift på 0,25 mio. kr. pr. styk, som anført af BL. BNBO-forbuddet og den tilhørende godtgørelsesordning bygger dog ikke på en forudsætning om, at vaskepladsen skal fjernes. Det er alene et krav, at den i kraft af det indførte forbud ikke længere må anvendes til påfyldning, opblanding af pesticider og vask af pesticidsprøjter. MST er enig i, at vaskepladser som det klare udgangspunkt tjener til at forhindre punktkildeforurening, og derfor er en fornuftig måde at håndtere pesticider på. Der kan imidlertid være en risiko for uheld i forbindelse med opblanding eller påfyldning af pesticider på en vaskeplads, og ligeså kan en uopdaget defekt vaskeplads medføre forurening med pesticider i BNBO.

Som beskrevet i de almindelige lovbemærkninger til lovforslaget kan der nær en vandindvindingsboring være særlige forhold, som gør det ekstra vigtigt at beskytte grundvandet mod forurening, og som ikke nødvendigvis sikres gennem den generelle regulering af pesticider.

MST har tidligere – i forbindelse med en henvendelse fra MF Carsten Bach til miljø- og fødevareministeren – vurderet det fremsendte notat. Styrelsens vurderer, at miljøbeskyttelseslovens § 24 kan anvendes ved alle former for forurening, dvs. ikke blot nitrat og pesticider, men fx også industriforureninger. Styrelsen bemærker samtidig, at retstilstanden mht. anvendelse af miljøbeskyttelseslovens § 24 i højere grad vil være afklaret nærmere, når der er truffet afgørelser i 12 verserende klagesager fra Egedal Kommune, som er påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

KL oplyser, at KL tager de fremsatte forslag til efterretning. Omkring den statslige udpegning af BNBO gør KL opmærksom på, at en retvisende udpegning forudsætter et nært samarbejde med kommunerne. Kommunerne har dialog med vandindvinderne og fører tilsyn med indvindingsanlæggene. Kommunerne har dermed et samlet overblik over aktuelle og planlagte ændringer i indvindingen med direkte betydning for BNBO.

KL efterlyser derfor, at det præciseres, hvilke rammer der er for denne dialog, herunder hvilke forventninger der er til såvel stat som kommuner. Det fremhæves i den forbindelse, at BNBO ikke er en statisk størrelse, men dynamisk på den måde, at størrelse og udstrækning ændrer sig i takt med ændringer i indvindingsforholdene. Det gælder både ændring i indvinding fra en aktuel boring og ændringer i indvinding fra naboboringer. Det anføres, at en retvisende udpegning af BNBO er centralt i kommunernes arbejde for beskyttelse af grundvandet, særligt der hvor grundvandet er sårbart. Derfor skal udpegningen af BNBO jævnligt revideres, så beskyttelsen rettes mod de rigtige arealer. KL efterlyser derfor en tidsfrist for den statslige udpegning omkring en nyetableret boring eller i et område, hvor der er sket væsentlig ændring i indvindingens fordeling eller størrelse.

KL tager forbehold for den politiske behandling af lovforslaget.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

MST er opmærksom på, at en retvisende udpegning af BNBO og øvrig kortlægning forudsætter et nært samarbejde med kommunerne. MST har derfor udviklet en udvekslingsplatform (GeoCloud) til at håndtere indmeldinger af nye oplysninger til brug for styrelsens kortlægningsarbejde. Henvendelse til styrelsen kan også ske via mail. MST foretager en prioritering af de indmeldte kortlægningsbehov, hvor det tilstræbes, at der sker en hurtig leverance. I visse tilfælde kan det på grund af en viden i kommunerne om, at der inden for en overskuelig fremtid vil ske væsentlige ændringer i området, give god mening at udskyde kortlægningen. Denne form for prioritering foregår i tæt dialog med de enkelte kommuner. Det er på grund af ovenstående ikke muligt at fastsætte en tidsfrist for den statslige udpegning. MST kan oplyse, at 70 % af samtlige indmeldinger i 2016 færdiggøres i 2017.

Danske Vandværker (DV) gør opmærksom på, at ethvert initiativ hilses velkomment, der kan medvirke til at reducere pesticidbelastningen og øge grundvandsbeskyttelsen. DV har imidlertid også givet udtryk for, at DV ikke mener, at regeringens initiativ er ambitiøst nok.

DV bemærker i den forbindelse særligt, at staten i dag er færdig med at udpege de konkrete BNBO rundt om samtlige drikkevandsboringer. Det fremsendte forslag tilvejebringer således alene det tekniske hjemmelsgrundlag for udpegningen. DV kan støtte, at vaskepladser ikke placeres i områder, der er udpeget som BNBO. DV finder dog, at vaskepladser, der er indrettet efter reglerne i vaskepladsbekendtgørelsen med henblik på at imødegå en forureningstrussel, alene udgør en meget beskedent forureningstrussel. Dette skal også ses i lyset af de meget få vaskepladser, der i dag er etableret inden for BNBO.

DV bemærker, at det ikke fremgår, om der herudover også vil ske en opdatering af eksisterende regler i vaskepladsbekendtgørelsen. Der henvises til, at afstandskravet for vaskepladser efter bekendtgørelsens § 9 alene er 50 meter. DV bemærker, at der blandt andet på dette punkt bør ske en opdatering af bekendtgørelsen.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

Forslaget er en delvis udmøntning af den politiske aftale om et udkast til Pesticidstrategi 2017-2021. Målsætningen har i den forbindelse været en forstærket beskyttelse af grundvandet mod pesticider inden for BoringsNære BeskyttelsesOmråder (BNBO), forbud mod påfyldning og opblanding af pesticider og vask af pesticidsprøjter inden for BNBO, herunder på vaskepladser. Intentionen har været at minimere risikoen for forurening ved at undgå risiko for spild eller uheld ved opblanding eller påfyldning af pesticider. Ligeså kan en uopdaget defekt vaskeplads medføre forurening med pesticider.

MST vil i det nye regelgrundlag tage højde for de eksisterende regler i vaskepladsbekendtgørelsen. Der vil på den baggrund blive udstedt en ny vaskepladsbekendtgørelse.

Ikast-Brande Kommune (IBK) gør opmærksom på, at i forhold til BNBO, som gælder for "almene vandværker", er en ny definition af hvilke anlæg, der skal tage vandprøver, der vil følge af kommende lovgivning på vandforsyningsområdet, kritisk. Det skyldes, at (vist alle) BNBO er udregnet på baggrund af, hvor ofte der bliver lavet analyser for organiske mikroforureninger. Da den nye definition fritager en del mindre almene vandværker fra at tage analyser, er det ikke længere muligt at beregne nye BNBO for disse almene vandværker, som § 21 c foreskriver. Og de allerede beregnede BNBO er også ugyldige, da der ikke længere tages prøver for organiske mikroforureninger.

IBK bemærker, at sammenblandingen af nye og gamle definitioner samt begrebet BNBO vil bidrage til forvirring og følelsen af forskelsbehandling hos vandforsyningerne og i befolkningen. Det skyldes, at

det betyder, at der vil forekomme "ikke-almene" vandværker, der skal tage vandprøver (fx fordi der er en dagplejemor blandt forbrugerne), og som ikke får beskyttet deres borer med BNBO, mens andre "almene" vandværker ikke skal tage prøver (fordi de indvinder mindre end 10 m³ vand om dagen og ikke leverer vand til offentlige eller kommercielle formål), men de får beskyttet deres borer med BNBO (kræver at problemet med beregningsmetoden bliver løst). Endelig påpeger IBK, at der mangler en beskrivelse af, om BNBO erstatter 25 meter zonen, eller om de supplerer hinanden.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

Miljøstyrelsen har netop afsluttet høring af ny Drikkevandsbekendtgørelse, hvor der blandt andet er foreslået ændrede regler for analyser og analysefrekvenser. Miljøstyrelsen er opmærksom på, at krav til analysefrekvenser vil have betydning for udregning af BNBO. På baggrund af høringssvarene vil der kunne ske ændringer i den endelige Drikkevandsbekendtgørelse, der tager højde for den beskrevne problematik. Den ændrede Drikkevandsbekendtgørelse er endnu ikke trådt i kraft.

25 meter beskyttelseszone, hvor der ikke til erhvervmæssige og offentlige formål må gødskes, anvendes sprøjtemidler eller dyrkes, vil fortsat gælde uændret.

Danske Regioner finder det vigtigt, at der i arbejdet med grundvandsbeskyttelsen i Danmark endelig kommer fokus på nærømråderne omkring BNBO. Derfor er Danske Regioner tilhængere af den retning, som lovforslaget udstikker, for at sikre grundvandet mod forurening med pesticider.

Danske Regioner nævner, at hensynet med BNBO basalt set er at undgå risiko for nye punktkildeforureninger, og at det ikke løser problemet med "fortidens syndere", som regionerne flere steder støder på.

Danske Regioner påpeger endvidere, at løbende orienteringer til regionerne om resultater af overvågning og ny viden på området er afgørende for en effektiv indsats, for blandt andet at sikre grundvand og overfladevand overfor problematiske pesticider.

Danske Regioner anfører, at forurening fra pesticidpunktkilder indenfor BNBO kalder på en udredning af fund som funktion af tid og vandværkernes pumpestrategi. Der mangler viden om, hvordan pesticidforureninger (forureningsfaner i grundvandet) varierer over tid. Der mangler også en systematisk og hurtig tilpasning af vandværkernes analysepakker ift. de fund, regionerne gør i forbindelse med pesticidundersøgelser i felten. Regionerne finder eksempelvis ofte stoffet Chloridazon og nedbrydningsproduktet Desphenyl-Chloridazon i forureningsundersøgelser, men disse stoffer indgår stadigvæk ikke som standard i vandværkernes boringskontroller. Derfor er det helt nødvendigt med et tæt samarbejde mellem myndigheder og forsyninger om, hvilke analysepakker der skal anvendes både i forbindelse med undersøgelser og ved overvågning og kontrol af grundvandet i BNBO.

Danske Regioner retter opmærksomheden på, at det vil være en god idé at få startet med at få både historisk og nutidig viden indsamlet om antal og beliggenhed af vaskepladser på landbrugsejendomme, maskinstationer, golfklubber, gartnerier og planteskoler indenfor BNBO. Denne viden skal så deles mellem alle myndigheder, der har opgaver med pesticidpunktkildeopsporing og grundvandsbeskyttelse i deres opgaveportefølje.

Ift. de foreslåede regler om udbetaling af en godtgørelse, bl.a. ved indsendelse af en erklæring på tro og love bemærker, mener Danske Regioner, at det bør kræves, at der sendes kopi af ansøgningen om godtgørelse til den pågældende region, så oplysningerne kan indgå i arbejdet med regionernes punktkildeopsporing. Der gøres i den forbindelse opmærksom på, at regionerne i deres indledende undersøgelser ofte finder forhold ved historiske og igangværende vaskepladser, der ikke er i orden. Her vil viden om de vaskepladser, der faktisk overholder kravene, være til stor nytte i regionernes arbejde.

Danske Regioner bemærker, at hvis lovforslaget skal få den ønskede virkning, kræver det koordinering med en række andre love og bekendtgørelser på grundvandsområdet. Danske Regioner påpeger i den forbindelse vigtigheden af, at der bliver truffet beslutning om, under hvilken hjemmel grundvandskortlægningen skal fortsætte efter udgangen af år 2020. Det nævnes i den forbindelse, at en løbende statslig grundvandskortlægning og afgrænsning af BNBO gennem bekendtgørelser, er forudsætningen for et statsligt samspil med de kommuner, der kan udstede påbud eller nedlægge forbud for at undgå fare for forurening af vandindvindingsanlæg. Det er vigtigt, at dette fundamentale kortlægningsgrundlag afklares, vedligeholdes og fastholdes som et tema på Miljøportalen. Kun på den måde vil alle parter kunne finde BNBO geografisk i landet og bruge den viden i sagsbehandlingen.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

Vandpanelet – bestående af repræsentanter fra vandværkerne, kommunerne, Styrelsen for Patientsikkerhed og Miljøstyrelsen - har på et møde d.31. august 2017 besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, der bl.a. vil sikre videndeling mellem aktørerne. Til mødet d.31. august 2017 deltog også Danske Regioner. Det er forventningen, at dette initiativ vil kunne bidrage til at imødekomme Danske Regioners ønsker om løbende orientering og tæt samarbejde.

De nærmere regler om godtgørelsesordningen vil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Grundvandskortlægningen afsluttes i 2020, men der vil senest i 2019 blive taget stilling til, under hvilken hjemmel den vil fortsætte. Der er ingen aktuelle planer om at ændre på Miljøportalens temaer omkring BNBO mv.

MST er enig i, at formålet med dette lovforslag ikke er at løse problemet med allerede skete pesticidforureninger i BNBO. Forslaget har et fremadrettet sigte i forhold til at undgå nye punktkildeforureninger. Problemet med gamle forureninger må håndteres i en anden sammenhæng.

Holbæk Kommune (HK) støtter øget grundvandsbeskyttelse, men mener, der er tale om symbolpolitik. Kommunen spørger, om de skal være tilsynsmyndighed, og hvordan det forventes muligt at føre tilsyn med, om der påfyldes og opblandes i BNBO. Lovforslaget vil beskytte ca. 100 indvindinger og dermed 1,5 % af indvindingsboringer til almene vandforsyninger. Hvis der reelt ønskes beskyttelse, bør hele BNBO'en friholdes for anvendelse af pesticider.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

MST kan oplyse, at der ikke med forslaget er lagt op til, at kommunerne skal være tilsynsmyndighed i forhold til BNBO-forbuddet. Kontrollen med efterlevelsen af reglerne forventes henlagt til Landbrugsstyrelsen. Der er ikke endnu fastlagt nærmere retningslinjer for selve kontrollens gennemførelse. MST er enig i, at dette alene er et supplement til den eksisterende grundvandsbeskyttelse. BNBO-forbuddet vil i den forbindelse særligt have en positiv effekt der, hvor der i dag er placeret vaskepladser, eller hvor der i fremtiden ville være blevet etableret vaskepladser i BNBO. Den politiske aftale om et udkast til pesticidstrategi 2017-2021 omfatter ikke et generelt forbud mod anvendelse af pesticider i hele BNBO.

Dansk Gartneri (DG) tilkendegiver, at væksthushusholderne har relativt få gartnerier i BNBO. Det bemærkes endvidere, at påfyldning og vask af væksthussprøjter foregår indendørs. Det anføres, at det vil være næsten umuligt at flytte sprøjten ud af huset til et område uden for de udpegede BNBO, for så at flytte den tilbage igen. En kompensationsordning for ikke at sprøjte afgrøden i væksthushuset er ikke mulig, da nogle højværdiafgrøder praktisk taget ikke kan dyrkes helt uden brug af pesticider. DG foreslår, at man i loven giver dispensation for sprøjter til væksthushusholdere. Alternativt foreslås

løsninger, der med stor sikkerhed forhindrer, at der sker punktforureninger i forbindelse med påfyldning og udvendig vask af sprøjter.

Miljøstyrelsens (MST) bemærkninger:

MST er opmærksom på, at der er en særlig udfordring med særligt de fastmonterede sprøjter i væksthusebranchen. Det er derfor indarbejdet, at forbuddet ikke gælder indendørs i væksthuse, hvor opblanding og påfyldning af pesticider og udvendig vask af pesticidesprøjter foregår på tæt belægning med afløb til en tæt beholder eller et returkar, og hvor der ikke sker afledning til kloak eller recipient, nedsivning i jorden eller afstrømning til et ubefæstet areal.